

A horgászati célú halgazdálkodás adatgyűjtési gyakorlatának értékelése

Evaluation of the data collection practices of fishery management for angling purposes

Poór Csaba^{1*}, Csörgits Gábor¹, Szabó Tamás², Bernáth Gergely³, Dérer István^{4†}, Urbányi Béla³

¹Halgazdálkodási Főosztály, Agrárminisztérium, 1052 Budapest, Apáczai Csere János u. 9. / Department for Fisheries Management, Ministry of Agriculture, H-1052, Budapest, Apáczai Csere János str. 9.

²Halgazdálkodási Tanszék, Akvakultúra és Környezetbiztonsági Intézet, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, 2100 Gödöllő, Páter K. u. 1. / Department of Aquaculture, Institute of Aquaculture and Environmental Safety, University of Agriculture and Life Sciences, H-2100, Páter K. str. 1.

³Állattudományi Tanszék, Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Kar, Széchenyi István Egyetem, 9200 Mosonmagyaróvár, Vár tér 2. / Department of Animal Sciences, Albert Kázmér Mosonmagyaróvári Faculty, Széchenyi István University, Vár square 2., H- 9200 Mosonmagyaróvár

⁴Magyar Országos Horgász Szövetség, 1124 Budapest, Korompai u. 17. / Hungarian National Angling Association, H-1124, Korompai str. 17.

*Levelező szerző e-mail címe / Corresponding author email: csaba.poor@aem.gov.hu

Csörgits Gábor: gabor.csorgits@am.gov.hu

Szabó Tamás: szabo.tamas@uni-mate.hu

Bernáth Gergely: bernath.gergely@sze.hu

Urbányi Béla: urbanyi.bela@sze.hu

Összefoglaló

A kutatás célja a napjaink horgászati célú halgazdálkodásához kapcsolódó adatgyűjtési rendszerek jogi hátterének bemutatása, felülvizsgálata, valamint a szükséges és újonnan rögzítendő adatok és funkciók azonosítása. Az ágazatban gyűjtött adatok forrásuk és felhasználásuk szerint kategorizálhatók. A hazai rendszer vizsgálata alapján megállapítható, hogy a gazdálkodáshoz és közigazgatáshoz szükséges alapadatok rendelkezésre állnak, ugyanakkor az eltérő informatikai rendszerek miatt ezek hatékony összekapcsolása még nem megoldott. A magasabb szintű tervezés és stratégiaalkotás érdekében további informatikai fejlesztések és a jogszabályi környezet módosítása szükséges. A természetes személyek nyilvántartása több szerepkörhöz kapcsolódik, és minden esetben a központi személyiadat- és lakcímnnyilvántartásra épül. Az érintett szervezetek számára elengedhetetlen a közvetlen informatikai kapcsolat biztosítása, amely jelenleg csak részben valósul meg. A hiányzó kapcsolatok kialakítása technikai, jogi és humánerőforrás-fejlesztést igényel.

Summary

The objective of this research is to present and review the legal framework of data collection systems related to modern fisheries management, primarily for angling purposes, and to identify the necessary data and functions that need to be newly established. The data collected in this sector can be categorised according to its source and intended use. Following a thorough ex-

amination of the domestic system, it can be concluded that the fundamental data required for management and administration are available. However, the effective integration of these data has not yet been achieved due to the presence of disparate IT systems. It is evident that further developments in the field of information technology, in conjunction with the requisite amendments to the extant legal framework, are imperative to facilitate higher-level planning and the formulation of strategy. The registration of natural persons is associated with multiple functions and is, in all cases, based on the central personal data and address registry. It is imperative for the organisations involved to ensure a direct IT connection, which is currently only partially in place. In order to establish the missing connections, it is necessary to undertake technical, legal and human resource development, which necessitates further investigation.

1. Bevezetés

A halászat és halgazdálkodás jogi szabályozásának írásos története a XIX. századra nyúlik vissza, amikor megszületett az első átfogó jogszabály, a halászatról szóló 1888. évi XIX. törvénycikk (a továbbiakban: 1888. évi XIX. törvénycikk). Bár ez a törvénycikk közvetlen adatgyűjtési kötelezettséget még nem írt elő, rendelkezései több meglévő nyilvántartásra épültek. Ennek oka, hogy a halászati jog szorosan kapcsolódott a földtulajdonhoz, így a vízterületek és azok tulajdonosainak nyilvántartása már ekkor is elengedhetetlen volt a jogviták rendezéséhez.

A jogszabály a halászati tevékenység gyakorlásának

részletszabályait is meghatározta. Az 1888. évi XIX. törvénycikk 8. §-a előírta a halászszejgy kiváltásának és a helyszínen tartásának kötelezettségét, a 9–10. §-a pedig az ellenőrzés rendjét és az ellenőrzésre jogosult személyek körét határozta meg. E rendelkezések gyakorlati alkalmazása szükségessé tette a halászati tevékenységhez kapcsolódó alapvető nyilvántartások kialakítását, különösen a jogosult személyek és a kiadott engedélyek vonatkozásában.

Az azóta eltelt időszakban a halászati és halgazdálkodási nyilvántartások folyamatos fejlődésen mentek keresztül. A szabályozás alkalmazkodott a változó gazdasági, társadalmi, tudományos és technológiai környezethez, miközben alapvető céljai – a jogosultságok ellenőrizhetősége, a halállományok védelme és a tevékenységek szabályozása – változatlanok maradtak. Ugyanakkor a modern informatikai rendszerek megjelenése új funkciók és adatigények kialakulását eredményezte.

A jelen tanulmány célja, hogy bemutassa és értékelje a napjaink halgazdálkodásához – különösen a horgászati tevékenységhez – kapcsolódó adatgyűjtési rendszerek jogi hátterét. Ennek keretében a tanulmány vizsgálja a meglévő nyilvántartásokat, azok működését és összekapcsolhatóságát, valamint azonosítja azokat az adatokat és funkciókat, amelyek a hatékonyabb működés érdekében elengedhetetlenek vagy a jövőben kialakítandók.

2. Irodalmi áttekintés

A halászat és halgazdálkodás jogi szabályozása Magyarországon hosszú fejlődési folyamat eredménye, amely szorosan összefügg a tulajdonviszonyok, a természeti erőforrások hasznosításának módjai, valamint az állami szerepvállalás változásaival. A hatályos szabályozás megértéséhez szükséges a főbb jogszabályok és azok fejlődési irányának áttekintése.

A halászati jog történeti fejlődése

A halászati jog alapjait az 1888. évi XIX. törvénycikk fektette le, amelynek 1. §-a szerint a halászat joga a földtulajdon elválaszthatatlan tartozéka volt. Ez a szabályozás a korábbi történeti fejlődés eredménye, amely során a szabad halászat fokozatosan korlátozottá vált, és a halászati jog a földbirtokhoz kapcsolódott. A XII–XIII. századtól kezdődően a halászati jog az uralkodói, majd a földbirtokosi jogosultság részévé vált, ami a vízterületek tulajdoni viszonyainak meghatározó szerepét erősítette. A vízszabályozások és folyamszabályozások következtében a halállomány csökkenése a XIX. század végére szükségessé tette az ágazati szintű szabályozás megalkotását. Az 1888. évi XIX. törvénycikk már részletesen szabályozta a halászat gyakorlását, és közvetetten megalapozta az első ágazati nyilvántartások kialakulását (Udvari, 2026).

A XX. századi jogfejlődés és az állami szerep erősödése

A halászatról szóló 1961. évi 15. törvényerejű rendelet 2. § (1) bekezdése jelentős változást hozott, amikor

kimondta, hogy a halászat joga – főszabályként – az államot illeti meg. Ezzel párhuzamosan a 8. §-ban bevezetésre került az engedélyezési rendszer, amely szerint halászati tevékenységet csak területi engedéllyel és állami halász- vagy horgászszejgyel lehetett végezni. Az állami szerepvállalás erősödését mutatja az is, hogy a hal eredetének igazolása hatósági feladattá vált.

A [halászatról szóló 1977. évi 30. törvényerejű rendelet](#) tovább erősítette az állami kontrollt, és már konkrétan rendelkezett a nyilvántartások vezetéséről is. A halászatról szóló 1977. évi 30. törvényerejű rendelet végrehajtására kiadott 44/1977. (XII. 19.) MÉM rendelet 35. § (3) bekezdése alapján a halászszejgyek nyilvántartását a megyei földművelésügyi hivatalok vezették. Ez a lépés mérőföldkönek tekinthető, mivel a jogszabály nemcsak az adatgyűjtést írta elő, hanem annak intézményi kereteit is meghatározta.

A modern halgazdálkodási jog kialakulása

A rendszerváltást követően a halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Hhtv.) új alapokra helyezte a halászati jog fogalmát, amelyet vagyoni értékű jogként definiált (Hhtv. 3. § (1) bekezdés). A Hhtv. 3. § (3) bekezdése egy időben előírta a halászati jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését, amely később kivezetésre került, ugyanakkor hiánya a mai napig jogbizonytalanságot okozhat e fontos adat ingatlan-nyilvántartásban történő feltüntetésének hiánya miatt.

A jelenleg hatályos szabályozást a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény (a továbbiakban: Hhvtv.) adja, amely szerint – főszabályként – a halgazdálkodási vízterületek halállománya az állam tulajdonát képezi (Hhvtv. 6. § (1) bekezdés), míg a halgazdálkodási jog szintén az államot illeti meg (Hhvtv. 22. § (1) bekezdés). A Hhvtv. egyebek mellett részletesen szabályozza a halgazdálkodási jog hasznosítását, valamint az akvakultúrában előállított hal tulajdonjogi viszonyait (Hhvtv. 6. § (4) bekezdés (Poór, 2024)).

Nyilvántartási rendszerek és közhitelesség

A modern halgazdálkodás egyik alapja a komplex nyilvántartási rendszer. A Hhvtv. 33. § (1) bekezdése alapján a halgazdálkodási hatóság nyilvántartást vezet a halgazdálkodási vízterületekről és a halgazdálkodásra jogosultakról, amely – a személyes adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül (Hhvtv. 33. § (2) bekezdés).

A természetes személyek adatainak közhitelességét a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény biztosítja, míg a jogi személyek esetében a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény, illetve [a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény](#) rendelkezik a (cég) nyilvántartás közhitelességéről. A jogi környezet fejlődését mutatja, hogy a jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló 2021. évi XCII. tör-

vény célja a nyilvántartási rendszerek modernizálása és digitalizációja.

A Hhvtv. további részletes nyilvántartási kötelezettségeket határoz meg:

a halfogásra jogosultakról és engedélyekről (38/A. §), a horgászszövetség (Magyar Országos Horgász Szövetség) által vezetett nyilvántartásokról (38/B. §), a halgazdálkodásra jogosultak által vezetett területi jegy nyilvántartásról (44. §), valamint a halőrök nyilvántartásáról (56. §).

E nyilvántartások egy része közhiteles, és közvetlenül kapcsolódik a hatósági ellenőrzéshez és szankcionáláshoz.

Az Országos Halgazdálkodási Adattár szerepe

A Hhvtv. 54. § (1) bekezdése alapján működtetett Országos Halgazdálkodási Adattár (a továbbiakban: Adattár) az ágazati adatkezelés központi eleme. Az Adattár integrálja a halgazdálkodási vízterületekre, jogosultakra és halőrökre vonatkozó adatokat, és informatikai alapot biztosít a hatósági feladatellátáshoz, valamint a szakpolitikai tervezéshez.

Az Adattár adataihoz közvetlen hozzáféréssel rendelkezik

- a) az Adattár működtetésére kijelölt szerv az adatok teljes köre,
- b) a halgazdálkodási hatóság az adatok teljes köre,
- c) a horgászszövetség a közfeladat-ellátását érintő adatok, és
- d) a halgazdálkodásra jogosult a gazdálkodása alatt lévő nyilvántartott halgazdálkodási vízterületre vonatkozó adatok tekintetében (Hhvtv. 54. § (6) bekezdés).

Statisztikai és turisztikai adatgyűjtések

A halgazdálkodási adatok gyűjtése részben hatósági, részben pedig statisztikai célokat is szolgál. A hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény és az Országos Statisztikai Adatfelvételi Program kötelező adatgyűjtéseiről szóló 388/2017. (XII. 13.) Korm. rendelet keretében az akvakultúra-termelők kötelező adatszolgáltatást teljesítenek („Lehalászás”).

Az EU halászati Adatgyűjtési Keretrendszert (DCF – Data Collection Framework) 2000-ben hozták létre, keretében az EU-tagállamok halászati adatokat gyűjtnek a közös halászati politika (KHP) tudományos szakvélemények útján történő támogatása érdekében. A kötelező adatgyűjtést az Európai Bizottság (EU) 2017/1004 rendelete, továbbá a halászati és akvakultúra-ágazatban a biológiai, környezeti, műszaki és társadalmi-gazdasági adatok gyűjtésére és kezelésére vonatkozó, 2022-től alkalmazandó többéves uniós program (EUMAP) létrehozásáról szóló (EU) 2021/1167 felhatalmazáson alapuló határozata írja elő. Az Agrárközgazdasági Intézet Nonprofit Kft. által koordinált DCF3 halgazdálkodási adatgyűjtés projekt célja a halgazdálkodás fenntartható és hatékony működésének elősegítése, valamint a szükséges tudományos adatok és szakvélemények biztosítása a szakigazgatás és az Európai Bizottság számára (Agrárközgazdasági Intézet Nonprofit Kft., 2026).

Emellett a turisztikai szektorhoz kapcsolódó adatgyűjtés is egyre jelentősebb. A turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény alapján működő Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ a horgászturisztikai szolgáltatókat is érinti. A Nemzeti Horgászturisztikai Stratégia 2030 (NHTS2030) célja a fenntartható és versenyképes horgászturizmus fejlesztése, amely szintén jelentős adatgyűjtési igényt generál (Nemzeti Horgászturisztikai Stratégia, 2024).

Adatfelhasználás és jövőbeli irányok

A halgazdálkodási adatbázisok nemcsak nyilvántartási, hanem elemzési célokat is szolgálnak. A fogyasztói magatartás alapú szegmentáció lehetővé teszi a horgászok célzott vizsgálatát és a szolgáltatások fejlesztését. Az ágazatban rendelkezésre álló adatok ilyen irányú hasznosítása jelentős, még kiaknázatlan potenciált hordoz (Lőrincz & Sulyok, 2017; Rekettye et al., 2015).

A halgazdálkodási jog és az ahhoz kapcsolódó nyilvántartási rendszerek fejlődése jól tükrözi az állami szerepvállalás erősödését és a modern informatikai megoldások térnyerését. A jelenlegi szabályozás komplex, több szinten működő adatkezelési rendszert hozott létre, amely ugyanakkor további fejlesztést igényel az interoperabilitás, az adatminőség és a hatékony felhasználás területén.

3. Anyag és módszer

A vizsgálat során a halgazdálkodási ágazat adatgyűjtési rendszerének elemzése történt meg, különös tekintettel a horgászathoz kapcsolódó adatforrásokra és azok felhasználási lehetőségeire. Az elemzés alapját a különböző nyilvántartási rendszerekből származó adatok strukturált áttekintése képezte (Grati et al., 2021).

A halgazdálkodási célú adatok forrásai több csoportba sorolhatók: természetes személyek, jogi személyek, ingatlan-nyilvántartás, halgazdálkodási hatóságok, horgászszövetségek és horgászegyesületek. A természetes személyek esetében az azonosítás alapját a 4T adatok (név, születési név, születési hely és idő, anyja születési neve) jelentik, amelyek biztosítják az egyértelmű beazonosítást és az adatok különböző nyilvántartások közötti összekapcsolhatóságát. Ezek az adatok közhiteles nyilvántartásokban – például a személyi-adat- és lakcímnnyilvántartásban vagy a központi idegenrendészeti nyilvántartásban – rögzítettek, és azonosítási célból kerülnek felhasználásra (Budai, 2022).

A digitalizációs folyamatok központilag megvalósult eleme az ügyfélkapu-alapú azonosítás, amely biztonságos elektronikus ügyintézkedést tesz lehetővé. A halgazdálkodási szektorban 2019-től kezdődően jelentős informatikai fejlesztések valósultak meg, amelyek eredményeként létrejött a digitális horgász okmánytárca és a kapcsolódó elektronikus nyilvántartási rendszer (Egységes Horgász- és Horgászszervezeti Informatikai Szolgáltató és Támogató Szakrendszer). A horgászszövetség a nyilvántartások vezetésénél során közvetlen adatkapcsolatot alkalmaz a személyiadat- és lakcímnnyilvántartással, amely lehetővé teszi az adatok naprakész frissítését és a változások automatikus követését.

(2013. évi CII. törvény).

A módszertani megközelítés fontos eleme volt a különböző ágazati adatbázisok – különösen a halgazdálkodási és az ingatlan-nyilvántartási rendszerek – közötti kapcsolatok vizsgálata. Egyes közhiteles nyilvántartások, különösen az ingatlan-nyilvántartás konstitutív jellege miatt a bejegyzett adatok alapján joghatással bírnak, ezért azok pontossága és naprakészsége kiemelt jelentőségű. Az elemzés során hangsúlyt kapott az informatikai kapcsolatok fejlesztésének szükségessége, amely biztosíthatja a különböző rendszerek közötti automatikus adatátadást és az adatkonzisztenciát (Balla, 2023).

Az adatok felhasználási cél szerinti csoportosítása szintén a vizsgálat részét képezte. Ennek keretében az alábbi fő felhasználási területek kerültek azonosításra: a halgazdálkodásra jogosultak nyilvántartása, a halgazdálkodási vízterületek nyilvántartása, a halfogásra jogosultak nyilvántartása, a halórzés, valamint a halgazdálkodás tervszerűségének biztosítása.

A módszertan kiterjedt továbbá a digitális eszközök – különösen az elektronikus fogási napló – alkalmazási lehetőségeinek vizsgálatára is. Ennek során figyelembevételre kerültek a rögzíthető adattípusok, az adatgyűjtés módjai (manuális vagy automatikus), valamint az adatkezelés jogi és adatvédelmi keretei. A vizsgálat kitért a helymeghatározási adatok, valamint a felhasználói aktivitási adatok (pl. horgászattal töltött idő) lehetséges hasznosítására is (2013. évi CII. törvény; Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség, 2025a és b).

4. Eredmények

A halgazdálkodási adatgyűjtési rendszerek digitalizációja jelentős mértékben növeli az adatok pontosságát, elérhetőségét és feldolgozhatóságát. A különböző adatforrások integrációja lehetővé teszi az ökológiai és társadalmi-gazdasági szempontokat egyaránt figyelembe vevő komplex elemzések elvégzését.

Az ingatlan-nyilvántartás és a halgazdálkodási vízterületek nyilvántartása közötti kapcsolat kiemelt jelentőséggel bír. A halgazdálkodási jog, mint vagyoni értékű jog felértékelése során számos tényezőt kell figyelembe venni, beleértve az ökológiai állapotot, a potenciális halhozamot, az infrastruktúrát és a megközelíthetőséget (Györe, 2017). Az adatok különböző rendszerekből történő összegyűjtése jelenleg is megvalósul, azonban az automatizált adatkapcsolatok további fejlesztése jelentős hatékonyságnövekedést eredményezhet.

A halórzési tevékenység elemzése során megállapítható, hogy a vizsgált területen a jogsértések jelentős része a fogási napló nem megfelelő vezetéséhez vagy jogosulatlan horgászathoz kapcsolódik. A Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség 2024. évi beszámolója alapján az esetek mintegy 20%-a a fogási napló hibás vezetéséből, több mint 50%-a pedig jogosulatlan horgászatból ered (Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség, 2025b). A Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. 2025. évi halórzési beszámolója alapján a halóri intézkedések 47,7%-a engedély nélküli horgászatra vezethető vissza (Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt., 2026).

Az elektronikus fogási napló alkalmazása a papíralapú rendszerek korlátait meghaladva lényegesen részletesebb és pontosabb adatgyűjtést tesz lehetővé, ugyanak-

kor az adatminőség és megbízhatóság javulását szemléletformálással, szükség szerint jogalkotással kell támogatni. Az így keletkező adatok felhasználhatók a halgazdálkodási döntések megalapozására, valamint a jogalkotási folyamatok támogatására. További eredményként azonosítható, hogy az elektronikus rendszerek fejlesztése lehetőséget biztosít új funkciók bevezetésére, például a halfajok automatikus felismerésére vagy a példányok egyedi (pl. rekordméretű halegyedek) azonosítására.

A rekordfogások elemzése szintén rámutat az adatgyűjtés jelentőségére. A vizsgált területen a 2020-2024 közötti időszakban 2515 rekordméretű fogást hitelesítettek, ebből 1394 db volt 15 kg feletti ponty. Ez alátámasztja a nagy testű halak egyedi jelölésének (mikrotranszponder) és nyomon követésének gazdasági és turisztikai jelentőségét (Udvari et al., 2025).

Az eredmények azt is mutatják, hogy a horgászati aktivitás részletesebb nyomon követése – beleértve a horgászattal töltött időt, a helyszíneket és a mozgási mintázatokat – jelentős hozzáadott értéket képviselhet. A helymeghatározási adatok alkalmazása nemcsak a horgászok számára nyújt segítséget, hanem a halórzés és a halgazdálkodási vízterületek használatának elemzése szempontjából is releváns információkat biztosít. A helymeghatározásra alapuló adatgyűjtés és elemzés a GDPR előírásoknak megfelelő előkészítést igényel.

A halgazdálkodási tervezés szempontjából kiemelt jelentőségű az adatok rendszerszintű elérhetősége és interoperabilitása. A halgazdálkodási tervek elkészítéséhez szükséges adatok – például a haltelepítési mennyiségek, az állományvédelem módjai és a halórzési kapacitások – hatékony felhasználása csak akkor biztosítható, ha azok különböző rendszerek között automatikusan és változatlan formában továbbíthatók.

5. Következtetések

A vizsgálat eredményei egyértelműen igazolják, hogy a halgazdálkodási adatgyűjtési rendszerek digitalizációja alapvető jelentőségű a korszerű, adatvezérelt halgazdálkodás megvalósításában. A digitális megoldások alkalmazása nemcsak az adatok pontosságát és hozzáférhetőségét növeli, hanem lehetővé teszi azok gyors és hatékony feldolgozását, ami elengedhetetlen a megalapozott szakmai döntéshozatalhoz.

Az eltérő adatforrások integrációja különösen fontos előrelépést jelent, mivel így az ökológiai és társadalmi-gazdasági szempontokat egyaránt figyelembe vevő, komplex elemzések készíthetők. Ezzel összefüggésben kiemelendő az ingatlan-nyilvántartás és a halgazdálkodási vízterületek adatbázisai közötti kapcsolat fejlesztésének szükségessége, ami a halgazdálkodásra jogosultak és az ingatlantulajdonosok jogbiztonságát egyaránt elősegíti. Az automatizált adatkapcsolatok további bővítése jelentős hatékonyságnövekedést eredményezhet a hatósági feladatellátás területén is a jövőben. A halórzési, halfogási tevékenységekből származtatható adatok elemzése rámutat arra, hogy a digitalizáció folytatása, az elektronikus fogási napló bevezetése és széles körű alkalmazása új távlatokat nyithat az adatvezérelt halgazdálkodásban. Az elektronikus rendszerek nemcsak a hibák számának csökkentéséhez járulhatnak hozzá, hanem részletesebb, valós idejű adatok

biztosításával a hatósági ellenőrzést és a szabályozást is hatékonyabbá teszik.

Az elektronikus fogási napló további előnye, hogy új technológiai megoldások integrációját teszi lehetővé, például automatizált halfaj-felismerést vagy egyedi példányazonosítást. Ezek a fejlesztések hosszú távon hozzájárulhatnak a halállományok pontosabb nyomon követéséhez és a fenntartható gazdálkodás erősítéséhez.

A rekordfogások elemzése rávilágít a nagy testű halak kiemelt gazdasági és turisztikai jelentőségére, ami indokolja ezek egyed szintű jelölését és monitorozását. Emellett a horgászati aktivitás részletes nyomon követése – beleértve az időbeli és térbeli mintázatokat – további értékes információkat szolgáltathat mind a halgazdálkodási, mind a halórzési gyakorlat számára. Összességében megállapítható, hogy a halgazdálkodási rendszerek jövőbeli fejlesztésének kulcsa az interoperábilis, automatizált és digitális adatkezelési megoldások széles körű bevezetése. Az egységes adatstruktúrák és a rendszerek közötti zökkenőmentes adatáramlás biztosítása nélkülözhetetlen a hatékony tervezéshez, az erőforrások fenntartható hasznosításához és a jogszabályi megfelelés támogatásához.

Irodalom

- 1.133/2013. (XII. 29.) VM rendelet - a halgazdálkodás és a halvédelem egyes szabályainak megállapításáról, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 2.383/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet - a földművelésügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 3.1888. évi XIX. törvénycikk - a halászatról, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 4.1961. évi 15. törvényerejű rendelet a halászatról, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 5.1977. évi 30. törvényerejű rendelet a halászatról és a végrehajtására kiadott 44/1977. (XII. 19.) MÉM rendelet, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 6.1992. évi LXVI. törvény a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 7.1997. évi XLI. törvény - a halászatról és a horgászatról, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 8.2006. évi V. törvény - a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 9.2011. évi CLXXXI. törvény - a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárás szabályokról, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 10.2013. évi CII. törvény - a halgazdálkodásról és a hal védelméről, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 11.2016. évi CLV. törvény a hivatalos statisztikáról, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 12.2016. évi CLVI. törvény - a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 13.Agrárközgazdasági Intézet Nonprofit Kft. (2026) <https://www.aki.gov.hu/project/dcf3/>
- 14.Balaton Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. (2026) <https://balatonihal.hu/hireink/halorzesi-hirek/a-balaton-halorzes-2025-evi-merlege>
- 15.Balla Z. (2023). A közigazgatás alapintézményei, Nemzeti Községi Egyetem Ludovika Egyetemi Kiadó, Budapest.
- 16.Budai B. B. (2022). Digitális készségfejlesztés., Nemzeti Községi Egyetem Ludovika Egyetemi Kiadó, Budapest.
- 17.Grati, F., Carlson, A., Carpentieri, P. & Cerri, J. (2021). Handbook for data collection on recreational fisheries in the Mediterranean and the Black Sea, FAO Fisheries and Aquaculture Technical Paper No. 669. Rome, FAO. <https://doi.org/10.4060/cb5403e>.
- 18.Györe K. (2017). A magyar államot megillető halgazdálkodási jog piaci értéke (módszertan), Agrárminisztérium.
- 19.Indokolás a jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló 2021. évi XCII. törvényhez, Jogtár®, Wolters Kluwer Hungary Kft.
- 20.Lőrincz K. és Sulyok J. (2017). Turizmusmarketing, Akadémiai Kiadó, Budapest.
- 21.Nemzeti Horgászturisztikai Stratégia (2024)., www.kormany.hu.
- 22.Poór Cs. (2024). A tulajdonjog megszerzése, különös tekintettel a hal tulajdonjogának megszerzésére – szakdolgozat, Eötvös Loránd Tudományegyetem.
- 23.Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (2025a). <https://rdhsz.hu/index.php/hirek/1089-a-2024-evi-rekordlista-osszesitese-es-a-jutalmazottak>.
- 24.Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (2025b). *Új Duna-ági Híradó*, 9. évfolyam, 1. szám, 16. oldal.
- 25.Rekettye G., Törőcsik M., Hetesi E. (2015). Beve-

zetés a marketingbe, Akadémiai Kiadó, Budapest.

26. Udvari Zs. (2026). A magyarországi természetes vizek halászati haszonvételének történeti áttekintése (1. rész). *Halászat* 119(6): 42-47.

27. Udvari Zs., Béres A., Urbányi B., Csorbai B. (2025). Analysis of catch data for record-sized (15 kg+) common carps (*Cyprinus carpio* L.) in the Ráckeve Danube, *North-Western Journal of Zoology* 21 (2): 134-142.